

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 691/2011

2017/EØS/4/51

av 6. juli 2011

om europeiske miljøøkonomiske rekneskapar(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen, særleg artikkel 338 nr. 1,

med tilvising til framlegget frå Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til dei nasjonale parlamenta,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽¹⁾ og

ut frå desse synsmåtene:

1) I artikkel 3 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unionen er det m.a. fastsett at Unionen skal arbeide for ei berekraftig utvikling i Europa som byggjer på balansert økonomisk vekst og prisstabilitet, ein sosial marknadsøkonomi med høg konkurransevne med vekt på full sysselsetjing og sosial framgang, og dessutan eit høgt nivå for miljøvern og betring av miljøkvaliteten.

2) I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽²⁾ vart det stadfesta at god informasjon om miljøtilstanden og aktuelle tendensar, pårøyningar og initiativ som medverkar til miljøendringar,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 192 av 22.7.2011, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 98/2012 av 30. april 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 50 av 13.9.2012, s. 41.

⁽¹⁾ Haldning frå Europaparlamentet av 7. juni 2011 (enno ikkje offentleggjort i TEU), og rådsavgjerd av 21. juni 2011.

⁽²⁾ TEF L 242 av 10.9.2002, s. 1.

er svært viktige for utviklinga og gjennomføringa av ein effektiv politikk, og meir allment for å gje borgarane større innverknad. Det bør utarbeidast ordningar med sikte på å gjere ålmenta merksame på kva miljøverknader økonomisk verksemd har.

3) Ein vitenskapleg korrekt metode for måling av knappe ressursar vil i framtida vere særst viktig for ei berekraftig utvikling i Unionen.

4) I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1578/2007/EF av 11. desember 2007 om Fellesskapets statistikkprogram 2008–2012⁽³⁾ er det klare tilvisingar til behovet for statistikk og rekneskapar av høg kvalitet på miljøområdet. Under dei viktigaste initiativa for 2008–2012 vert det vidare slått fast at når det er føremålstenleg, bør det utarbeidast rettsleg grunnlag for viktige område av miljødatainnsamlinga som ikkje er omfatta av rettsakter.

5) I meldinga av 20. august 2009 om «BNP og vidare: måling av framgang i ei verd i endring» sannkjende Kommisjonen behovet for å utfylle eksisterande indikatorar med data som omfattar miljøaspekt og sosiale aspekt, slik at det vert mogleg å utforme ein meir samanhengande og omfattande politikk. For dette føremålet vil miljøøkonomiske rekneskapar vere eit middel til å overvake dei miljøkonsekvensane økonomien har, og å finne ut korleis dei kan minskast. Miljøøkonomiske rekneskapar viser vekselverknaden mellom økonomi, hushald og miljø og vil følgeleg gje meir informasjon enn berre nasjonalrekneskapar. Dei utgjer eit viktig datagrunnlag for avgjerder som gjeld miljøet, og Kommisjonen bør ta omsyn til dei

⁽³⁾ TEU L 344 av 28.12.2007, s. 15.

når han utarbeider konsekvensanalysar. I samsvar med prinsippa om berekraftig utvikling og initiativa for å oppnå ein økonomi med effektiv ressursbruk og låg ureining, slik det går fram av Europa 2020-strategien og ulike større initiativ, vert det alt viktigare å utarbeide ei datasystemramme som på ein konsekvent måte omfattar både miljøspørsmål og økonomiske spørsmål.

- 6) Det europeiske nasjonalrekneskapssystemet (ENS), som vart innført ved rådsforordning (EF) nr. 2223/96 av 25. juni 1996 om det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem i Fellesskapet⁽¹⁾ (ENS 95), og som er i samsvar med nasjonalrekneskapssystemet (SNA), som vart vedteke av Statistikkontoret til dei sameinte nasjonane i februar 1993, er det viktigaste verktøyet i Unionen med omsyn til økonomiske statistikkar og mange viktige økonomiske indikatorar (medrekna BNP). ENS kan nyttast til å analysere og vurdere ulike sider ved økonomien (t.d. struktur, særlege delar, utvikling over tid), men for visse særskilte databehov, som analyse av vekslerknaden mellom miljø og økonomi, er den beste løysinga å utarbeide separate satellittrekneskapar.
- 7) Det europeiske rådet oppmoda Unionen og medlemsstatane i konklusjonane sine frå juni 2006 om å utvide nasjonalrekneskapen til å omfatte viktige sider ved berekraftig utvikling. Nasjonalrekneskapane bør difor utfyllast med integrerte miljøøkonomiske rekneskapar som inneheld heilt eintydige data.
- 8) Det er svært viktig at dei europeiske miljøøkonomiske rekneskapane, så snart systemet fungerer fullgodt, vert nytta aktivt og på ein korrekt måte i alle medlemsstatane og i all relevant politikktutforming på unionsplan, og vert eit viktig grunnlag for konsekvensanalysar, handlingsplanar, framlegg til regelverk og andre viktige resultat av den politiske prosessen.
- 9) Meir aktuelle data kan òg skaffast fram ved notidsoverslag («now-casting»), der det vert nytta statistiske metodar som liknar dei som vert nytta til prognosar for utarbeiding av pålitelege overslag.
- 10) Ved hjelp av satellittrekneskapar kan analysekapasiteten som ligg i nasjonalrekneskapen, utvidast på ein fleksibel måte for utvalde område av sosial interesse, t.d. miljøkonsekvensane ved menneskeleg verksemd, utan at det vert lagt altfor stort press på det sentrale systemet eller at dette vert forstyrra. Satellittrekneskapar bør gjerast tilgjengelege for ålmenta jamleg og i ei forståeleg form.
- 11) Systemet for integrerte miljøøkonomiske rekneskapar (SEEA), som vart utvikla i fellesskap av Dei sameinte

nasjonane, Europakommisjonen, Det internasjonale valutafondet, Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling og Verdsbanken, er eit satellittsystem under SNA. Her vert opplysningar om økonomi og miljø samla i eit felles system, slik at det vert mogleg å måle korleis miljøet styrkjer økonomien, og korleis økonomien verkar inn på miljøet. Med dette systemet får avgjerdstakarane indikatorar og forklarande statistikkar som kan nyttast til å overvake desse formene for vekslerknad, og ein database for strategisk planlegging og politiske analysar som kan nyttast til å identifisere meir berekraftige utviklingsvegar.

- 12) SEEA samlar og integrerer i størst mogleg grad dei ulike kategoriane av miljøøkonomiske rekneskapar. Generelt utvidar alle desse kategoriane dei eksisterande SNA-omgrepa som gjeld kostnader, kapitaldanning og kapitalbeholdning ved å utfylle dei med ytterlegare fysiske data, slik at dei òg kan omfatte miljøkostnader og bruk av naturkapital i produksjonen, eller ved å endre dei på ein slik måte at verknadene av dei vert tekne med i form av pengeverdiar. Innanfor desse generelle rammene varierer dei ulike eksisterande kategoriane svært mykje, både når det gjeld metodar og dei miljøaspekta som vert handsama.
- 13) Kommisjonen la fram den første strategien sin for «grøne rekneskap» i 1994. Etter dette har Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstatane utvikla og prøvd ut rekneskapsmetodar i eit slikt omfang at fleire medlemsstatar no jamleg legg fram dei første versjonane med miljøøkonomiske rekneskapar. Dei vanlegaste er rekneskapar for fysiske straumar av utslepp til atmosfæren (medrekna klimagassar) og for materialforbruk, og dessutan pengerekneskapar for miljøvernutgifter og for miljøskattar.
- 14) Eit av måla for den perioden som er omfatta av statistikkprogrammet til Fellesskapet for åra 2008–2012, er å ta initiativ til å byte ut avtaler med unionsregelverk på visse område der det jamleg vert utarbeidd europeiske statistikkar som har nådd ein tilstrekkeleg høg utviklingsgrad.
- 15) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 223/2009 av 11. mars 2009 om europeisk statistikk⁽²⁾ utgjer ei referanseramme for europeiske miljøøkonomiske rekneskapar. Forordninga krev særleg at europeiske statistikkar skal vere i samsvar med prinsippa om fagleg sjølvstende, rettvise, objektivitet, pålitlsgrad, fortruleg handsaming av statistiske opplysningar og kostnadseffektivitet.

⁽¹⁾ TEF L 310 av 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ TEU L 87 av 31.3.2009, s. 164.

- 16) Ettersom dei ulike delane av miljøøkonomiske rekneskapar er under utvikling og er å finne på ulike steg i utviklinga, bør det innførast ein modulstruktur som gjev tilstrekkeleg fleksibilitet, og som m.a. gjer det mogleg å leggje til fleire modular.
- 17) Det bør skipast eit føregranskingsprogram for å betre rapporteringa, datakvaliteten og metodane, og for å førebu den vidare utviklinga.
- 18) Det bør gjerast ei føregranskning før det vert innført ytterlegare rapporteringskrav.
- 19) Kommisjonen bør ha rett til å gje medlemsstatane unntak i ein overgangsperiode dersom dei treng å gjere større tilpassingar i dei nasjonale statistikkssystema sine.
- 20) Unionen bør oppmuntre til at det vert innført miljøøkonomiske rekneskapar i tredjestatar, særleg i dei som deler miljøressursar (først og fremst vatn) med medlemsstatar.
- 21) Ettersom målet for denne forordninga, som er å innføre ei felles ramme for innsamling, utarbeiding, oversending og vurdering av europeiske miljøøkonomiske rekneskapar, ikkje kan nåast i tilstrekkeleg grad av medlemsstatane og difor betre kan nåast på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærleiksprinsippet slik det er fastsett i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske unionen. I samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve, slik det er fastsett i den nemnde artikkelen, går ikkje denne forordninga lenger enn det som er naudsynt for å nå dette målet.
- 22) Fullmakta til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen bør delegerast til Kommisjonen med sikte på å tilpasse modulane til den miljømessige, økonomiske og tekniske utviklinga, og for å gje rettleiing om metodar. Det er særleg viktig at Kommisjonen held føremålstenlege samråd under det førebuande arbeidet sitt, medrekna samråd med sakkunnige. Under førebuinga og utarbeidinga av delegerte rettsakter bør Kommisjonen syte for at dei relevante dokumenta vert sende over til Europaparlamentet og Rådet på same tid, til rett tid og på ein eigna måte.
- 23) For å sikre einsarta vilkår for gjennomføringa av denne forordninga bør Kommisjonen gjevast gjennomføringsfullmakt. Denne fullmakta bør utøvast i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes

kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽¹⁾.

- 24) Utvalet for det europeiske statistikkssystemet er vorte rådspurt —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Mål

Ved denne forordninga vert det innført ei felles ramme for innsamling, utarbeiding, oversending og vurdering av europeiske miljøøkonomiske rekneskapar, med sikte på utarbeiding av miljøøkonomiske rekneskapar som satellittrekneskapar til ENS 95, ved å fastsetje metodar, felles standardar, definisjonar, klassifikasjonar og rekneskapsreglar som skal nyttast til å utarbeide miljøøkonomiske rekneskapar.

Artikkel 2

Definisjonar

I denne forordninga tyder:

- 1) «utslepp til atmosfæren» den fysiske straumen av gassar eller partiklar frå den nasjonale økonomien (produksjons- eller konsumprosessar), til atmosfæren (som ein del av miljøsystemet),
- 2) «miljørelatert skatt» ein skatt der skattegrunnlaget er ei fysisk eining (eller ein tilnæringsverdi for ei fysisk eining) av noko som har ein dokumentert og spesifikt negativ miljøverknad, og som er identifisert som ein skatt i ENS 95,
- 3) «materialstrømrekneskapar for den samla økonomien» einsarta samanstillingar av materiale som vert tilførte dei nasjonale økonomiane, av endringar i materiallagra innanfor økonomien og av materiale som vert førte ut til andre økonomiar eller til miljøet.

Artikkel 3

Modular

1. Dei miljøøkonomiske rekneskapane som skal utarbeidast innanfor den felles ramma som er nemnd i artikkel 1, skal grupperast i dei følgjande modulane:
 - a) ein modul for rekneskapar for utslepp til atmosfæren, slik det er fastsett i vedlegg I,
 - b) ein modul for miljørelaterte skattar inndelt etter økonomisk verksemd, slik det er fastsett i vedlegg II,

⁽¹⁾ TEU L 55 av 28.2.2011, s. 13.

c) ein modul for materialstraumrekneskapar for den samla økonomien, slik det er fastsett i vedlegg III.

2. Kwart vedlegg skal innehalde følgjande opplysningar:

a) måla for dei rekneskapane som skal utarbeidast,

b) dekkingsområdet til rekneskapane,

c) ei liste over kva kjenneteikn det skal utarbeidast og sendast inn data for,

d) det første referanseåret, frekvens og oversendingsfristar for utarbeidinga av rekneskapane,

e) rapporteringstabellar,

f) kor lenge den overgangsperioden som Kommisjonen kan gje unntak for, og som er nemnd i artikkel 8, kan vare.

3. Kommisjonen skal i samsvar med artikkel 9 få fullmakt til å vedta delegerte rettsakter, der det er naudsynt for å ta omsyn til den miljømessige, økonomiske og tekniske utviklinga,

a) for å gje rettleiing om metodar, og

b) for å ajourføre dei vedlegga som er nemnde i nr. 1, med omsyn til dei opplysningane som er nemnde i nr. 2 bokstav c)–e).

Når Kommisjonen utøver fullmakta si i medhald av dette nummeret, skal han syte for at dei delegerte rettsaktene ikkje påfører medlemsstatane og dei deltakande einingane ytterlegare og større administrative byrder.

Artikkel 4

Føregranskingar

1. Kommisjonen skal utarbeide eit program for føregranskingar som medlemsstatane kan gjennomføre på frivillig grunnlag, for å utvikle rapporteringa og betre datakvaliteten, utarbeide lange tidsseriar og utvikle metodane. Programmet skal omfatte føregranskingar for å finne ut om det er mogleg å innføre nye modular for miljøøkonomiske rekneskapar. Ved utarbeidinga av programmet skal Kommisjonen syte for at medlemsstatane og dei deltakande einingane ikkje vert påførte ytterlegare administrative eller finansielle byrder.

2. Resultata av føregranskingane skal vurderast og offentleggjerast av Kommisjonen, og det skal takast omsyn

til føremonene med å ha tilgjengelege data, jamført med innsamlingskostnaden og den administrative byrda som er knytt til det å gje svar. Det skal takast omsyn til desse funna i framlegga til innføring av nye modular for miljøøkonomiske rekneskapar som Kommisjonen eventuelt tek med i den rapporten som er nemnd i artikkel 10.

Artikkel 5

Datainnsamling

1. I samsvar med vedlegga til denne forordninga skal medlemsstatane samle inn data som er naudsynte for å observere dei kjenneteikna som er nemnde i artikkel 3 nr. 2 bokstav c).

2. I samsvar med prinsippet om administrativ forenkling skal medlemsstatane samle inn naudsynte data ved å nytte dei ulike kjeldene som er førte opp nedanfor:

a) undersøkingar,

b) statistiske utrekningsmetodar, i tilfelle der nokre av kjenneteikna ikkje er vortne observerte for alle einingane,

c) administrative kjelder.

3. Medlemsstatane skal melde frå til Kommisjonen og gje nærmare opplysningar om dei metodane og kjeldene som er nytta.

Artikkel 6

Oversending til Kommisjonen (Eurostat)

1. Medlemsstatane skal sende over til Kommisjonen (Eurostat) data som det er gjort greie for i vedlegga, medrekna fortrulege data, innan dei fristane som er fastsette der.

2. Data skal sendast over i eit høveleg teknisk format, som skal fastsetjast av Kommisjonen gjennom gjennomføringsrettsakter. Desse gjennomføringsrettsaktene skal vedtakast i samsvar med den framgangsmåten med granskingsutval som er nemnd i artikkel 11 nr. 2.

Artikkel 7

Kvalitetsvurdering

1. For føremåla med denne forordninga skal dei kvalitetskriteria som er nemnde i artikkel 12 nr. 1 i forordning (EF) nr. 223/2009, nyttast på data som skal sendast inn.

2. Medlemsstatane skal leggje fram for Kommisjonen (Eurostat) ein rapport om kvaliteten på data som vert sende inn.

3. Ved bruken av dei kvalitetskriteria som er nemnde i nr. 1 på data som er omfatta av denne forordninga, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med sikte på å definere dei nærmare reglane, strukturen og periodisiteten til kvalitetsrapportane. Desse gjennomføringsrettsaktene skal vedtakast i samsvar med den framgangsmåten med granskingsutval som er nemnd i artikkel 11 nr. 2.

4. Kommisjonen (Eurostat) skal vurdere kvaliteten på data som er sende inn, og kan, innan éin månad etter å ha motteke dei, be den medlemsstaten som det gjeld, om å sende over tilleggsopplysningar om data eller eit revidert datasett, alt etter kva som er relevant.

Artikkel 8

Unntak

1. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter med sikte på å gje medlemsstatar unntak i ein overgangsperiode som er nemnd i vedlegga, så fram det er naudsynt med større endringar i dei nasjonale statistikkssystema. Desse gjennomføringsrettsaktene skal vedtakast i samsvar med den framgangsmåten med granskingsutval som er nemnd i artikkel 11 nr. 2.

2. For å få unntak i medhald av nr. 1 skal den aktuelle medlemsstaten innan 12. november 2011 leggje fram for Kommisjonen ei tilbørleg grunngjeven oppmoding.

Artikkel 9

Utøving av delegert fullmakt

1. Fullmakta til å vedta delegerte rettsakter vert gjeve Kommisjonen med atterhald for dei vilkåra som er fastsette i denne artikkelen.

2. Den delegerte fullmakta som er nemnd i artikkel 3 nr. 3, skal gjevast Kommisjonen for ein periode på fem år frå 11. august 2011. Kommisjonen skal utarbeide ein rapport om den delegerte fullmakta seinast ni månader før femårsperioden går ut. Den delegerte fullmakta skal lengjast stilleiande for periodar med same lengd med mindre Europaparlamentet og Rådet seinast tre månader innan utgangen av kvar periode, set seg imot ei slik lenging.

3. Den delegerte fullmakta som er nemnd i artikkel 3 nr. 3, kan når som helst kallast tilbake av Europaparlamentet eller Rådet. Ei avgjerd om tilbakekalling inneber at den delegerte fullmakta som er ført opp i avgjerda, sluttar å gjelde. Ei slik avgjerd tek til å gjelde dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*, eller på ein seinare dato som er ført opp i avgjerda. Ho rører ikkje ved rettskrafta til eventuelle delegerte rettsakter som alt har teke til å gjelde.

4. Så snart Kommisjonen vedtek ei delegert rettsakt, skal han melde frå om dette samstundes til Europaparlamentet og Rådet.

5. Ei delegert rettsakt som er vedteken i medhald av artikkel 3 nr. 3, skal ta til å gjelde berre dersom Europaparlamentet eller Rådet ikkje gjer innvendingar innan to månader etter at rettsakta er meldt til Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet, før den nemnde fristen går ut, har meldt frå til Kommisjonen om at dei ikkje vil gjere innvendingar. Denne perioden skal lengjast med to månader etter initiativ frå Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 10

Rapport og revisjon

Kommisjonen skal innan 31. desember 2013 og deretter kvart tredje år sende over ein rapport til Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringa av denne forordninga. Denne rapporten skal særleg innehalde ei vurdering av kvaliteten på data som er sende inn, metodane for datainnsamling, den administrative byrda på medlemsstatane og på dei deltakande einingane, og av kor tenlege og effektive desse statistikkane er.

Dersom det er føremålstenleg, og samstundes som det skal takast omsyn til dei funna som er nemnde i artikkel 4 nr. 2, skal rapporten følgjast av framlegg

- til innføring av nye modular for miljøøkonomiske rekneskapar, t.d. miljøvernuttgifter og -inntekter (EPER) / rekneskapar for miljøvernuttgifter (EPEA), sektor for miljøvennlege varer og tenester (EGSS), energirekneskapar, miljøoverføringar (subsidiar), rekneskapar for utgifter til ressursbruk og -forvaltning (RUMEA), rekneskapar for vatn (kvantitative og kvalitative), avfallsrekneskapar, skogsrekneskapar, rekneskapar for økosystemtenester, materiallagerrekneskapar for den samla økonomien (EW-MSA) og måling av unyttta utvunne jordmateriale (medrekna jord),
- som er utforma for ytterlegare betring av datakvaliteten og metodane for datainnsamling, med sikte på å betre dekkingsområda og jamføringa av data og å redusere den administrative byrda på føretak og forvaltningar.

Artikkel 11

Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av Utvalet for det europeiske statistikkssystemet, som vart skipa ved forordning (EF) nr. 223/2009. Dette utvalet skal vere eit utval slik det er fastsett i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 nyttast.

*Artikkel 12***Iverksettning**

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Strasbourg, 6. juli 2011.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Råde

M. DOWGIELEWICZ

Formann

VEDLEGG I

MODUL FOR REKNESKAPAR FOR UTSLEPP TIL ATMOSFÆREN

Del 1

MÅL

I rekneskapane for utslepp til atmosfæren vert det registrert og lagt fram data om utslepp på ein måte som er i samsvar med nasjonalrekneskapsystemet. Her vert utsleppa til atmosfæren frå dei nasjonale økonomiane registrerte med ei inndeling etter økonomisk verksemd som er i samsvar med ENS 95. Økonomisk verksemd omfattar produksjon og konsum.

I dette vedlegget er det fastlagt kva data som medlemsstatane skal samle inn, utarbeide, sende inn og vurdere når det gjeld rekneskapar for utslepp til atmosfæren. Slike data vil verte handsama på ein måte som koplar utslepp til økonomisk produksjon og konsum i næringar og hushald. Data om direkte utslepp som vert rapporterte i medhald av denne forordninga, vil verte kombinerte med økonomiske kryssløpstabellar, tabellar for tilgang og bruk og data om konsum i hushalda, som alt er rapporterte til Kommisjonen (Eurostat) som ein del av ENS 95-rapporteringa.

Del 2

DEKKINGSOMRÅDE

Rekneskapar for utslepp til atmosfæren har dei same systemgrensene som ENS 95 og byggjer òg på heimstadsprinsippet.

I samsvar med ENS 95 byggjer omgrepet «heimstad» på det følgjande prinsippet: ei eining vert rekna for å vere ei innanlandsk eining i ein stat når det økonomiske interessesenteret til eininga ligg innanfor det økonomiske territoriet til denne staten, dvs. når ho driv økonomisk verksemd på dette territoriet i ein lengre periode (eitt år eller lenger).

I rekneskapane for utslepp til atmosfæren vert utslepp som kjem frå verksemda til alle innanlandske einingar, registrerte, utan omsyn til kvar desse utsleppa faktisk finn stad reint geografisk.

I rekneskapane for utslepp til atmosfæren vert straumane av restar av materiale i gassform og partiklar frå den nasjonale økonomien, registrerte. I denne forordninga tyder termen «atmosfære» ein del av miljøsystemet. Systemgrensa gjeld grensa mellom den nasjonale økonomien (som ein del av det økonomiske systemet) og atmosfæren (som ein del av miljøsystemet). Etter å ha kryssa systemgrensa er dei utslepte stoffa utanfor all menneskeleg kontroll og vert ein del av det naturlege materialkrysløpet, og kan verke inn på miljøet på fleire måtar.

Del 3

LISTE OVER KJENNETEIKN

Medlemsstatane skal utarbeide statistikkar over utsleppa frå følgjande luftureinande stoff:

Nemning på utslepp til atmosfæren	Kjemisk formel	Rapporteringseining
Karbondioksid utan utslepp frå biomasse	CO ₂	1 000 tonn (Gg)
Karbondioksid frå biomasse	CO ₂ frå biomasse	1 000 tonn (Gg)
Dinitrogenoksid	N ₂ O	tonn (Mg)
Metan	CH ₄	tonn (Mg)
Perfluorkarbon	PFC	tonn (Mg) CO ₂ -ekvivalentar
Hydrofluorkarbon	HFC	tonn (Mg) CO ₂ -ekvivalentar
Svovelheksafluorid	SF ₆	tonn (Mg) CO ₂ -ekvivalentar
Nitrogenoksid	NO _x	tonn (Mg) NO ₂ -ekvivalentar

Nemning på utsepp til atmosfæren	Kjemisk formel	Rapporteringseining
Flyktige organiske sambindingar utan metan	NMVOG	tonn (Mg)
Karbonmonoksid	CO	tonn (Mg)
Partiklar < 10 µm	PM ₁₀	tonn (Mg)
Partiklar < 2,5 µm	PM _{2,5}	tonn (Mg)
Svoveldioksid	SO ₂	tonn (Mg)
Ammoniakk	NH ₃	tonn (Mg)

Alle data skal rapporterast med éin desimal.

Del 4

FØRSTE REFERANSEÅRET, FREKVENNS OG FRISTAR FOR OVERSENDING

1. Statistikkane skal utarbeidast og sendast inn kvart år.
2. Statistikkane skal sendast inn innan 21 månader etter utgangen av referanseåret.
3. For å oppfylle brukarane sine behov for fullstendige og aktuelle datasett skal Kommissjonen (Eurostat), straks det finst tilstrekkelege data tilgjengeleg for kvar stat, utarbeide overslag for dei 27 EU-statane over hovudstorleikane til denne modulen. Der det er mogleg skal Kommissjonen (Eurostat) utarbeide og offentleggjere overslag for data som medlemsstatane ikkje har sendt inn innan den fristen som er ført opp i nr. 2.
4. Det første referanseåret er året då denne forordninga tek til å gjelde.
5. Ved den første oversendinga av data skal medlemsstatane ta med årlege data frå 2008 og fram til det første referanseåret.
6. Ved kvar etterfølgjande oversending av data til Kommissjonen skal medlemsstatane sende inn årlege data for åra n-4, n-3, n-2, n-1 og n, der n er referanseåret.

Del 5

RAPPORTERINGSTABELLAR

1. For kvart av dei kjenneteikna som er nemnde i del 3, skal det utarbeidast data etter ei hierarkisk klassifisering av økonomisk verksemd, NACE Rev.2 (aggregeringsnivå A*64), som fullt ut er i samsvar med ENS 95. I tillegg skal det utarbeidast data for
 - utsepp til atmosfæren frå hushald,
 - overgangspostar, dvs. rapporteringspostar som klart utliknar ulikskapane mellom dei rekneskapane for utsepp til atmosfæren som vert rapporterte i medhald av denne forordninga, og data som vert rapporterte i offisielle nasjonale oversikter over utsepp til atmosfæren.
2. Den hierarkiske klassifiseringa som er nemnd i nr. 1, er som følgjer:

Utslepp til atmosfæren etter næring – NACE Rev.2 (A*64)

Utslepp til atmosfæren frå hushald

- Transport
 - Oppvarming/avkjøling
 - Anna
-

Overgangspostar

Rekneskapar for samla utslepp til atmosfæren (næringar + hushald)

Minus nasjonale einingar i utlandet

- Nasjonale fiskefartøy som driv verksemd utanlands
- Landtransport
- Sjøtransport
- Lufttransport

Pluss utanlandske einingar på territoriet

- + Landtransport
- + Sjøtransport
- + Lufttransport

(+ eller -) Andre tilpassingar og statistiske avvik

= Samla utslepp av det ureinande stoffet X slik det vert rapportert til UNFCCC⁽¹⁾/CLRTAP⁽²⁾

⁽¹⁾ Rammekonvensjonen til Dei sameinte nasjonane om klimaendring.

⁽²⁾ Konvensjonen om langtransportert grenseoverskridande luftureining.

Del 6

LENGDA PÅ OVERGANGSPERIODANE

For gjennomføringa av føresegnene i dette vedlegget kan overgangsperioden vare i opp til to år, rekna frå fristen for den første oversendinga.

VEDLEGG II

MODUL FOR MILJØRELATERTE SKATTAR ETTER ØKONOMISK VERKSEMD**Del 1**

MÅL

I statistikkane over miljørelaterte skattar vert data registrerte og lagde fram med utgangspunkt i dei einingane som betalar skattane på ein måte som er fullt ut i samsvar med data som vert rapporterte i medhald av ENS 95. I statistikkane vert inntekter frå miljørelaterte skattar frå dei nasjonale økonomiane registrerte etter økonomisk verksemd. Økonomisk verksemd omfattar produksjon og konsum.

I dette vedlegget er det fastlagt kva data medlemsstatane skal samle inn, utarbeide, sende inn og vurdere når det gjeld miljørelaterte skattar etter økonomisk verksemd.

Til statistikkane over miljørelaterte skattar kan skattestatistikkar og statistikkar over offentlege finansar nyttast direkte, men det er visse føremoner ved å nytte skattedata som er rapporterte i medhald av ENS 95 dersom dette er mogleg.

Statistikkane over miljørelaterte skattar byggjer på summene som går fram av likningar og sjølvmeldingar, eller tidsjusterte innbetalningar, for å sikre at det er samsvar med ENS 95, og for at dei lettare skal kunne jamførast internasjonalt.

ENS 95 inneheld òg opplysningar om kva næringar og sektorar som betalar skattane. Opplysningar om skattar som er rapporterte i medhald av ENS 95, går fram av rekneskapane for dei institusjonelle sektorane og tabellane for tilgang og bruk.

Del 2

DEKKINGSOMRÅDE

Miljørelaterte skattar har dei same systemgrensene som ENS 95 og omfattar obligatoriske innbetalningar, i kontantar eller naturalia, som er pålagde av offentleg forvaltning eller av institusjonane til Unionen.

Miljørelaterte skattar høyrer inn under dei følgjande ENS 95-kategoriane:

- skattar på produksjon og import (D.2),
- skattar på inntekt, formue osv. (D.5),
- kapitalskattar (D.91).

Del 3

LISTE OVER KJENNETEIKN

Medlemsstatane skal utarbeide statistikkar over miljørelaterte skattar i samsvar med dei følgjande kjenneteikna:

- energiskattar,
- transportskattar,
- skattar på ureinande utslepp,
- ressurskattar.

Alle data skal rapporterast i millionar nasjonal valuta.

Del 4

FØRSTE REFERANSEÅRET, FREKVENNS OG FRISTAR FOR OVERSENDING

1. Statistikkane skal utarbeidast og sendast inn kvart år.
2. Statistikkane skal sendast inn innan 21 månader etter utgangen av referanseåret.
3. For å oppfylle brukarane sine behov for fullstendige og aktuelle datasett skal Kommisjonen (Eurostat), straks det finst tilstrekkelege data tilgjengeleg for kvar stat, utarbeide overslag for dei 27 EU-statane over hovudstorleikane til denne modulen. Der det er mogleg skal Kommisjonen (Eurostat) utarbeide og offentleggjere overslag for data som medlemsstatane ikkje har sendt inn innan den fristen som er ført opp i nr. 2.

4. Det første referanseåret er året då denne forordninga tek til å gjelde.
5. Ved den første oversendinga av data skal medlemsstatane ta med årlege data frå 2008 og fram til det første referanseåret.
6. Ved kvar etterfølgjande oversending av data til Kommisjonen skal medlemsstatane sende inn årlege data for åra n-4, n-3, n-2, n-1 og n, der n er referanseåret.

Del 5

RAPPORTERINGSTABELLAR

For kvart av kjenneteikna som er nemnde i del 3, skal det rapporterast data med utgangspunkt i dei einingane som betalar skattane.

For produsentar skal det rapporterast data etter ei hierarkisk klassifisering etter økonomisk verksemd, NACE Rev.2 (aggregeringsnivå A*64 i samsvar med ENS 95).

For forbrukarar skal det rapporterast data for

- hushald,
- utanlandske einingar.

Dersom skatten ikkje kan fordelast til ei av dei verksemdsgruppene som er nemnde ovanfor, skal data rapporterast som ikkje tildelte.

Del 6

LENGDA PÅ OVERGANGSPERIODANE

For gjennomføringa av føresegnene i dette vedlegget kan overgangsperioden vare i opp til to år, rekna frå fristen for den første oversendinga.

VEDLEGG III

MODUL FOR MATERIALSTRAUMREKNESEKAPAR FOR DEN SAMLA ØKONOMIEN**Del 1****MÅL**

Materialstraumrekneskapar for den samla økonomien omfattar alle materiale i fast form, gassform og flytande form, bortsett frå luft- og vasstraumar, målte i masseiningar per år. Likeins med nasjonalrekneskapssystemet har materialstraumrekneskapar for den samla økonomien to hovudføremål. Dei detaljerte materialstraumane gjev eit omfattande empirisk datagrunnlag for mange analytiske studiar. Dei vert òg nytta til å utarbeide ulike materialstraumindikatorar basert på den samla økonomien, for dei nasjonale økonomiane.

I dette vedlegget er det fastlagt kva data som medlemsstatane skal samle inn, utarbeide, sende inn og vurdere når det gjeld materialstraumrekneskapar for den samla økonomien.

Del 2**DEKKINGSOMRÅDE**

Skilnaden mellom lager og straumar er eit grunnleggjande prinsipp i eit materialstraumsystem. Ein straum er vanlegvis ein variabel som måler ei mengd per tidsrom, medan eit lager er ein variabel som måler ei mengd på eit visst tidspunkt. Materialstraumrekneskap for den samla økonomien er eit omgrep for straum. Det måler straumane av materiale som vert tilførte, og materiale som vert førte ut, og av lagerendringar innanfor økonomien i masseiningar per år.

Materialstraumrekneskapar for den samla økonomien stemmer overeins med prinsippa i nasjonalrekneskapssystemet, t.d. heimstadsprinsippet. Det omfattar materialstraumane som er knytte til verksemda til alle innanlandske einingar i ein nasjonaløkonomi, utan omsyn til den geografiske plasseringa deira.

I materialstraumrekneskapar for den samla økonomien finst det to typar relevante materialstraumar som kryssar grensene mellom systema:

- 1) Materialstraumar mellom den nasjonale økonomien og det naturlege miljøet hans. Dette omfattar utvinning av materiale (dvs. råstoff, uforedla materiale eller nye materiale) frå og utlepp av materiale (ofte kalla reststoff) til det naturlege miljøet.
- 2) Materialstraumar mellom den nasjonale økonomien og resten av verdsøkonomien. Dette omfattar import og eksport.

Alle straumar som kryssar desse systemgrensene, høyrer inn under materialstraumrekneskapar for den samla økonomien, og det same gjer auke i menneskeskapte lager. Alle dei andre materialstraumane i økonomien inngår ikkje i materialstraumrekneskapar for den samla økonomien. Dette tyder at den nasjonale økonomien vert handsama som ein heilskap i materialstraumrekneskapane for den samla økonomien, og at t.d. varestraumar mellom ulike næringar ikkje vert tekne med. Naturlege straumar innanfor det naturlege miljøet er heller ikkje tekne med.

Del 3**LISTE OVER KJENNETEIKN**

Der det er relevant, skal medlemsstatane utarbeide statistikkar over dei kjenneteikna som er førte opp i del 5, for materialstraumrekneskapar for den samla økonomien.

1. Innanlandsk utvinning omfattar den årlege mengda av materiale i fast og flytande form og i gassform (bortsett frå luft og vatn) som vert utvunne frå det naturlege miljøet, og som skal nyttast som tilført materiale i økonomien.
2. Fysisk import og eksport omfattar alle importerte eller eksporterte varer, uttrykt i masseiningar. Handelsvarer omfattar varer i alle ledd i tilverkinga, frå råvarer til ferdige varer.

Del 4**FØRSTE REFERANSEÅRET, FREKVENNS OG FRISTAR FOR OVERSENDING**

1. Statistikkane skal utarbeidast og sendast inn kvart år.
2. Statistikkane skal sendast inn innan 24 månader etter utgangen av referanseåret.
3. For å oppfylle brukarane sine behov for fullstendige og aktuelle datasett skal Kommisjonen (Eurostat), straks det finst tilstrekkelege data tilgjengeleg for kvar stat, utarbeide overslag for dei 27 EU-statane over hovudstorleikane til denne modulen. Der det er mogleg skal Kommisjonen (Eurostat) utarbeide og offentleggjere overslag for data som medlemsstatane ikkje har sendt inn innan den fristen som er ført opp i nr. 2.

4. Det første referanseåret er året då denne forordninga tek til å gjelde.
5. Ved den første oversendinga av data skal medlemsstatane ta med årlege data frå 2008 og fram til det første referanseåret.
6. Ved kvar etterfølgjande oversending av data til Kommisjonen skal medlemsstatane sende inn årlege data for åra n-4, n-3, n-2, n-1 og n, der n er referanseåret.

Del 5

RAPPORTERINGSTABELLAR

Data, uttrykte i masseiningar, skal utarbeidast for dei kjenneteikna som er førte opp i tabellane nedanfor.

Tabell A — innanlandsk utvinning)

<p>1 Biomasse</p> <p>1.1 Vekstar (bortsett frå fôrvekstar)</p> <p>1.1.1 Korn</p> <p>1.1.2 Rot- og knollvekstar</p> <p>1.1.3 Sukkerplanter</p> <p>1.1.4 Belgfrukte</p> <p>1.1.5 Nøtter</p> <p>1.1.6 Oljehaldige vekstar</p> <p>1.1.7 Grønsaker</p> <p>1.1.8 Frukt</p> <p>1.1.9 Fibrar</p> <p>1.1.10 Andre vekstar ikkje nemnde andre stader</p> <p>1.2 Planterestar (nytta), fôrvekstar og biomasse til beiting</p> <p>1.2.1 Planterestar (nytta)</p> <p>1.2.1.1 Halm</p> <p>1.2.1.2 Andre planterestar (blad av sukker- og fôrbete, anna)</p> <p>1.2.2 Fôrvekstar og biomasse til beiting</p> <p>1.2.2.1 Fôrvekstar (medrekna biomasse hausta frå grasmark)</p> <p>1.2.2.2 Biomasse til beiting</p> <p>1.3 Tre (med valfri rapportering av nettotilvekst av tømmer)</p> <p>1.3.1 Tømmer (industrielt rundtømmer)</p> <p>1.3.2 Ved og anna utvinning</p> <p>1.4 Fangst av villfisk, vassplanter/-dyr, jakt og sanking</p> <p>1.4.1 Fangst av villfisk</p> <p>1.4.2 Alle andre vassdyr og -planter</p> <p>1.4.3 Jakt og sanking</p> <p>2 Metallhaldig malm (råmalm)</p> <p>2.1 Jarn</p> <p>2.2 Ikkje-jarnhaldig metall</p> <p>2.2.1 Kopar (med valfri rapportering av metallinnhald)</p> <p>2.2.2 Nikkel (med valfri rapportering av metallinnhald)</p> <p>2.2.3 Bly (med valfri rapportering av metallinnhald)</p> <p>2.2.4 Sink (med valfri rapportering av metallinnhald)</p>
--

2.2.5 Tinn (med valfri rapportering av metallinnhold)

2.2.6 Gull, sølv, platina og andre edelmetall

2.2.7 Bauxitt og anna aluminium

2.2.8 Uran og thorium

2.2.9 Andre metall ikkje nemnde andre stader

3 Ikkje-metallhaldige mineral

3.1 Marmor, granitt, sandstein, porfyr, basalt, annan pryde- eller bygningsstein (bortsett frå skifer)

3.2 Krit og dolomitt

3.3 Skifer

3.4 Kjemiske mineral og gjødselsmineral

3.5 Salt

3.6 Kalkstein og gipsstein

3.7 Leire og kaolin

3.8 Sand og grus

3.9 Andre metall ikkje nemnde andre stader

3.10 Utvunne jordmateriale (medrekna jord), berre dersom dei er nytta (valfri rapportering)

4 Fossile energimateriale/-berarar

4.1 Kol og andre faste energimateriale/-berarar

4.1.1 Lignitt (brunkol)

4.1.2 Steinkol

4.1.3 Oljeskifer og tjøresand

4.1.4 Torv

4.2 Flytande og gassformige energimateriale/-berarar

4.2.1 Råolje, naturgasskondensat og flytande naturgass

4.2.2 Naturgass

Tabell B (import – samla handel), C (import – handel med tredjestatar), D (eksport – samla handel), E (eksport – handel med tredjestatar)

1 Biomasse og biomasseprodukt

1.1 Vekstar, rå og foredla

1.1.1 Korn, rått og foredla

1.1.2 Rot- og knollvekstar, rå og foredla

1.1.3 Sukkerplanter, rå og foredla

1.1.4 Belgfrukter, rå og foredla

1.1.5 Nøtter, rå og foredla

1.1.6 Oljehaldige vekstar, rå og foredla

1.1.7 Grønsaker, rå og foredla

1.1.8 Frukt, rå og foredla

1.1.9 Fibrar, rå og foredla

1.1.10 Andre vekstar ikkje nemnde andre stader, rå og foredla

1.2 Planterestar og førvekstar

1.2.1 Planterestar (nytta), rå og foredla

- 1.2.1.1 Halm
- 1.2.1.2 Andre planterestar
- 1.2.2 Fôrvekstar
 - 1.2.2.1 Fôrvekstar
- 1.3 Tre og treprodukt
 - 1.3.1 Tømmer, rått og foredla
 - 1.3.2 Ved og anna utvinning, rå og foredla
- 1.4 Fangst av fisk, og andre vassdyr og -planter, rå og foredla
 - 1.4.1 Fangst av fisk
 - 1.4.2 Alle andre vassdyr og -planter
- 1.5 Levande dyr som ikkje er nemnde i nr. 1.4, og animalske produkt
 - 1.5.1 Levande dyr som ikkje er nemnde i nr. 1.4
 - 1.5.2 Kjøtt og foredla kjøtt
 - 1.5.3 Mjølkeprodukt, fugleegg og honning
 - 1.5.4 Andre animalske produkt (fibrar, hud, pels, lær osv.)
- 1.6 Produkt som i hovudsak er framstilte av biomasse
- 2 Metallhaldig malm og konsentrat, rå og foredla**
 - 2.1 Jammalm og konsentrat, jarn og stål, rå og foredla
 - 2.2 Ikkje-jarnhaldig metallmalm og konsentrat, rå og foredla
 - 2.2.1 Kopar
 - 2.2.2 Nikkel
 - 2.2.3 Bly
 - 2.2.4 Sink
 - 2.2.5 Tinn
 - 2.2.6 Gull, sølv, platina og andre edelmetall
 - 2.2.7 Bauxitt og anna aluminium
 - 2.2.8 Uran og thorium
 - 2.2.9 Andre metall ikkje nemnde andre stader
 - 2.3 Produkt som i hovudsak er framstilte av metall
- 3 Ikkje-metallhaldige mineral, rå og foredla**
 - 3.1 Marmor, granitt, sandstein, porfyr, basalt, annan pryde- eller bygningsstein (bortsett frå skifer)
 - 3.2 Krit og dolomitt
 - 3.3 Skifer
 - 3.4 Kjemiske mineral og gjødselsmineral
 - 3.5 Salt
 - 3.6 Kalkstein og gipsstein
 - 3.7 Leire og kaolin
 - 3.8 Sand og grus
 - 3.9 Andre metall ikkje nemnde andre stader
 - 3.10 Utvunne jordmateriale (medrekna jord), berre dersom dei er nytta (valfri rapportering)
 - 3.11 Produkt som i hovudsak er framstilte av ikkje-metallhaldige mineral
- 4 Fossile energimateriale/-berarar, rå og foredla**
 - 4.1 Kol og andre faste energiprodukt, rå og foredla

4.1.1	Lignitt (brunkol)
4.1.2	Steinkol
4.1.3	Oljeskifer og tjøresand
4.1.4	Torv
4.2	Flytande og gassformige energiprodukt, rå og foredla
4.2.1	Råolje, naturgasskondensat og flytande naturgass
4.2.2	Naturgass
4.3	Produkt som i hovudsak er framstilte av fossile energiprodukt
5	Andre produkt
6	Importert avfall (tabell B og C) / eksportert avfall (tabell D og E) for slutthandsaming og disponering

Følgjande tilpassingar til heimstadsprinsippet skal takast med i tabell B og D:

Drivstoff lagra av innanlandske einingar i utanlandet (tillegg til import i tabell B), og drivstoff lagra av utanlandske einingar på nasjonalt territorium (tillegg til eksport i tabell D)	
1	Drivstoff til landtransport
2	Drivstoff til sjøtransport
3	Drivstoff til lufttransport

Del 6

LENGDA PÅ OVERGANGSPERIODANE

For gjennomføringa av føresegnene i dette vedlegget kan overgangsperioden vare i opp til to år, rekna frå fristen for den første oversendinga.
